

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120387871
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6120387871.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Inkasáreň s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava -Staré Mesto, IČO: 35 777 974, zastúpený advokátkou Mgr. Zuzanou Bírovou, AK so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti žalovanému: R. Š., V.. XX.XX.XXXX, P. Č. P. XX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 70,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,70 Eur počítaný od 12.5.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 3,00 Eur, všetko v lehote 3 dní, odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, ktorú pôvodne podal na Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) dňa 30.09.2020, domáha uloženia žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 70,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,70 Eur od 12.05.2020 do zaplatenia, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 3,00 Eur, ako aj žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

2. O žalobe rozhodol upomínací súd platobným rozkazom sp. zn. 9Up/1523/2020 zo dňa 08.10.2020, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Platobný rozkaz však nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk a to aj napriek vykonanému šetreniu pobytu žalovanej. Zásielka nebola žalovanému doručená ani prostredníctvom OO PZ v Tlmačoch, ktorým bolo upomínaciemu súdu oznámené, že žalovaný sa už niekoľko rokov nezdržiava v mieste trvalého bydliska a podľa zistení by sa mal zdržiavať spoločne s jeho matkou v meste Bratislava (čl. 24 spisu). Upomínací súd uvedené skutočnosti oznámil žalobcovi, ktorého zároveň vyzval na oznámenie, či navrhuje pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní (č. l. 30 spisu), v dôsledku čoho bola vec, po upovedomení žalobcu, postúpená Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“). Uznesením č. k. 15Csp/36/2021 - 41 zo dňa 08.04.2021 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe. Zásielku súd doručoval na adresu trvalého pobytu žalovaného, ktorá zásielka sa však vrátila z tejto adresy nedoručená, s poznámkou poštového doručovateľa - „neprevzatá v odbernej lehote“ (č. l. 95). Žaloba bola preto žalovanému doručená postupom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Takýmto spôsobom bola žaloba žalovanému doručená dňa 28.04.2020, čl. 96. Žaloba spolu s prílohami, poučením pre spotrebiteľa, ako aj uznesenie - výzva

na vyjadrenie sa k žalobe boli, po doručení žaloby, následne doručované žalovanému na adresu trvalého pobytu, ktorá zásielka sa však opätovne vrátila súdu nedoručená dňa 09.06.2021 s poznámkou poštového doručovateľa „neprevzatá v odbernej lehote“ (č. l. 97). Dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu sa zásielka považuje za doručenú, aj keď sa adresát o tom nedozvie - § 111 ods. 3 CSP. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. V danom prípade sa jedná o spor, ktorého hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, pričom sa zároveň jedná aj o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, z ktorého dôvodu okresný súd postupom podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP vyhlásil dňa 08.12.2020 v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu dňa 01.12.2021.

4. Okresný súd rozhodol o podanej žalobe žalobcu na základe predložených listinných dokladov a to: čl. 6 - 8 žaloba, čl. 10 - predžalobná výzva zo dňa 16.09.2020, čl. 11 - oznámenie o postúpení pohľadávky, č. l. 12 - hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok z 11.05.2020, čl. 13 platobný rozkaz sp. zn. 9 Up/1523/2020 zo dňa 08.10.2020, čl. 21 nedoručená zásielka adresovaná žalovanému, čl. 24 odpoveď z OO PZ, čl. 30 súhlas žalobcu s pokračovaním v konaní, čl. 32,33 oznámenie o postúpení, 39 - žaloba z konania 13Csp/19/2021. čl. 40 - vyhľadávanie v obchodnom vestníku, čl. 41 - výzva na vyjadrenie sa k žalobe zo dňa 08.04.2021, čl. 49-56 -rámcová zmluva o postúpení pohľadávky, čl. 57 -výpis z obchodného registra, čl. 59 - 91prepravný poriadok integrovaného dopravného systému s prílohami, č. l. 96 -doručenie žaloby postupom podľa § 116 ods. 2 CSP, č. l. 97 - vrátená nedoručená zásielka od žalovaného okresnému súdu dňa 09.06.2021, čl. 99 -111 - listiny smerujúce z zisťovaníu pobytu žalovaného, čl. 116 - odpoveď žalobcu na výzvu súdu, čl. 117 - 151 - prepravný poriadok, čl. 152,153 podací hárok č. EPH211477803 a EPH21077793, čl. 154 -160 - rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, čl. 162 - faktúra č. XXXXXXXXXXXX, čl. 163 -168 - príloha k rámcovej Zmluve o postúpení pohľadávok.

5. Z uvedených listinných dokladov, obsahu žaloby, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5.1. Žalovaný využil dopravné služby Dopravného podniku Bratislava, a.s., Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736 (ďalej len „pôvodný veriteľ“), keď dňa 11.05.2020 cestoval autobusom na linke číslo 21, číslo voza 1855. Pôvodný veriteľ vykonával mestskú hromadnú dopravu (električkovú, trolejbusovú a autobusovú), podľa prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Na uvedenej linke bola dňa 11.05.2020 o 10:40 hod. vykonaná revízorom kontrola cestovných lístkov a to v úseku zastávok N. F. Liszta a Račianske Mýto. Žalobca uviedol, že žalovaný sa na výzvu kontrolného orgánu nepreukázal platným cestovným lístkom, t.j. cestoval bez platného cestovného lístka. Žalovaný odmietol uhradiť cestovné v sume 0,70 Eur a sankčnú náhradu za nepreukázanie platného cestovného lístka počas jazdy v sume 70,00 Eur na mieste. Žalobca s odkazom na príslušné zákonné ustanovenia o cestnej doprave a prepravného integrovaného dopravného systému v bratislavskom kraji uviedol, že žalovaný ako cestujúci, momentom nastúpenia do dopravného prostriedku uzatvára s dopravcom zmluvu a vyjadruje svoj neodvolateľný súhlas s podmienkami prepravy obsiahnutými v PP IDS BK. Ďalej bol žalovaný na výzvu oprávnenej osoby povinný sa preukázať platným cestovným lístkom, alebo zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu. Žalobca odkázal na bod A. 14.3 a 14.4. prepravného poriadku, podľa ktorého je cestujúci povinný na vyzvanie oprávnenej osoby dopravcu kedykoľvek počas prepravy, a to aj v okamihu vystúpenia, predložiť ku kontrole platný cestovný lístok a prípadne aj preukaz na zľavu cestovného. Cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa bodu A.14.3. PP IDS BK nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi okrem cestovného aj sankčnú úhradu. V zmysle bodu A.14.7 prepravného poriadku sadzby sankčných úhrad sú uvedené v cenníku uvedenom v prílohe 1PP IDS BK. Sadzba sankčnej úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka je v cenníku uvedenom v prílohe 1 PP IDS BK stanovená na sumu 70,00 Eur (ktorá skutočnosť je súdu známa aj z iných konaní). Následne došlo k postúpeniu pohľadávky, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 04.09.2020 (č. l. 11). Žalovaný bola vyzvaný zo strany žalobcu na plnenie prípisom zo dňa 06.09.2020, na ktorý žalovaný nereagoval a nevykonal žiadnu úhradu. Z uvedených dôvodov podal žalobca na súd žalobu, ktorou sa domáha plnenia vyčísleného tak, ako je to uvedené v prvom odseku tohto rozsudku.

6. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

9. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalovaný vstúpil do zmluvného vzťahu s pôvodným veriteľom, ktorý následne pohľadávku voči žalovanému postúpil žalobcovi. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca doručil súdu rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 03.04.2019 (č. l. 50-56) spolu s prílohou, z ktorej má súd preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku aj voči žalovanému (pohľadávka žalovaného je evidovaná pod číslom 926, č. l. 167 p. v.) s tým, že ďalšími listinnými dokladmi žalobca preukázal aj splnenie postupu stanoveného rámcovou zmluvou - úhradu faktúry. Keďže k postúpeniu pohľadávky došlo pred podaním žaloby, súd má preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu.

10. Okresný súd má ďalej z listinného dokladu - hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 11.05.2020 za preukázané, že právny predchodca žalobcu skutočne poskytol žalovanému prepravu dňa 11.05.2020 na linke č. 21, číslo vozu 1855. Na dotaz súdu právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalovaný cestoval autobusom, ktorá skutočnosť vyplýva aj z údajov zistených z internetovej stránky Dopravného podniku mesta Bratislava. Pôvodný veriteľ teda poskytol žalovanému prepravu autobusovou dopravou. Z uvedeného dokladu ďalej vyplýva, že kontrola cestovných lístkov bola vykonaná v čase o 10:40 hod. na úseku zastávok N. F. Liszta a Račianske Mýto, pri ktorej bolo zistené, že žalovaný cestoval bez cestovného lístka. Žalovaný po týchto zisteniach odmietol zaplatiť cestovné v sume 0,70 Eur, ako aj postih v sume 70,00 Eur. Následne sa žalovaný preukázal údajmi o svojej osobe a to menom, priezviskom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu ako aj číslom občianskeho preukazu. Z tohto dokladu (č. l. 12) je jednoznačne preukázané porušenie prepravného poriadku, ku ktorému porušeniu došlo konaním žalovaného, keďže cestovala bez platného cestovného lístka.

12. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. č. 56/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom ku dňu vykonania kontroly, O cestnej doprave (ďalej len „Zákon o cestnej doprave“), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

13. Podľa § 14 ods. 2 Zákona o cestnej doprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie identifikačných údajov potrebných na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonomnom zástupcovi.

14. Podľa § 16 ods. 4 Zákona o cestnej doprave, cestujúci je povinný a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média, b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

15. Podľa § 16 ods. 5 Zákona o cestnej doprave, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

16. Z uvedených listinných dokladov vyplýva, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o preprave osôb, na základe ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal prepraviť žalovaného ako cestujúceho do miesta určenia a žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť cestovné. Súd považuje za nespornú aj tú skutočnosť, že žalovaný sa pri cestovaní dopravným prostriedkom - autobusom pôvodného veriteľa, nepreukázal žiadnym cestovným lístkom, čo vyplýva z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok a teda nepreukázal, že zaplatil dojednané cestovné. Sám žalovaný túto skutočnosť nerozporoval. V konaní je preukázané, že žalovaný porušil povinnosti cestujúceho zaplatiť cestovné, z ktorého dôvodu sa žalobca domáha úhrady sumy 0,70 Eur ako cestovné spolu aj s poplatkom za cestovanie bez cestovného lístka podľa prepravného poriadku integrovaného dopravného systému v bratislavskom kraji v sume 70,00 Eur, na ktoré žalobca v žalobe aj odkazuje. Žalovaný však uvedenú sumu na mieste odmietol zaplatiť. Žalovaný poskytol žalobcovi len svoje identifikačné údaje za účelom vymáhania. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný dlžnú sumu už uhradil, túto skutočnosť netvrdil ani sám žalovaný. Po zhodnotení všetkých dôkazov okresný súd dospel k názoru, že žaloba žalobcu je dôvodná, žalobca listinnými dokladmi preukázal tvrdenia uvádzané ním v žalobe, z ktorého dôvodu okresný súd žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu.

17. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. V rámci príslušenstva si žalobca uplatnil nárok tak na úrok z omeškania, ako aj na náklady spojené s jej uplatnením. Čo sa týka úroku z omeškania, tak v konaní je nesporná aj tá skutočnosť, že žalovaný je v omeškaní s plnením. Žalovaný porušil prepravné podmienky dňa 11.05.2020 a dlžnú sumu neuhradil. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania, žalobca si z tohto dôvodu uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania od 12.05.2020, to znamená na druhý deň od porušenia prepravných podmienok. Žalovaný mal vedomosť o povinnosti úhrady dlžnej sumy odo dňa porušenia prepravných podmienok, ktorú si však nesplnil. Okresný súd preto považuje aj uplatnený nárok na príslušenstvo za dôvodný, pretože je preukázané, že žalovaný je s plnením v omeškaní. Keďže žalobca žiadal priznať úrok z omeškania, ktorý vyčíslil v súlade s citovanými ustanoveniami (základná sadzba ECB ku dňu omeškania bola 0,00 + 5 percentuálnych bodov = úrok z omeškania vo výške 5,00 %) a odo dňa, kedy žalovaný bol preukázateľne už v omeškaní, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zmysle žalobného petitu.

21. Žalobca listinnými dokladmi (č. l. 152,153) preukázal aj opodstatnenosť nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky spolu v sume 3,00 Eur, t. j. 2x poštovné á 1,50 Eur, za listiny odoslané žalovanému, keďže sa jednalo o listiny majúce súvis s týmto konaním. Rovnako ani v tejto časti nebola žaloba zo strany žalovaného rozporovaná, z ktorého dôvodu súd považuje žalobný nárok za dôvodný aj v nároku na toto príslušenstvo. Súd preto zaviazal žalovaného na plnenie aj sumy 3,00 Eur.

22. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

23. V súlade s citovaným ustanovením okresný súd zaviazal žalovaného na plnenie práve v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).